

det Allerværste, det er, at man kommer ind paa Consequenternes Glidbane, hvor man ikke kan stoppe itide.

Winther: Der var en Bemærkning, hvormed den ærede Ordfører for Fleertallet aabnede sin Tale idag, som viste mig, at han paa en Maade var i ondt Lune, og det var nemlig den Bemærkning af ham, at Thingets Fleertal havde „desavoueret“ Udvalgets Fleertal ved den Afgjørelse, der fandt Sted her ved 2den Behandling. Dersom dette skulde være sandt, maatte Thinget have givet Udvalget en Instrux, og naar Udvalget troede at have fulgt denne, men Thinget dog misbilligede det Resultat, hvortil Udvalgets Fleertal var kommet, kunde jeg forstaae, at man kunde beklage sig over, at Thinget havde desavoueret Fleertallet. Derimod forekommer det mig virkelig at være en for stor Fordring fra Udvalgets Side, at man her absolut skal søge det, hvortil Udvalget kommer, naar man ikke vil høre den Behreidelse, at man har desavoueret det, og at man altsaa har gjort Noget, hvorefter Bestemmende skulde have Ret til at beklage sig. Havde det været mig, der havde været i Udvalgets Fleertals Sted, vilde jeg naturligtvis have beklaget, at jeg ikke havde truffet Thingets Fleertals Mening, men jeg vilde virkelig ikke have bebreidet det, at det ikke absolut havde fulgt, hvad jeg troede var rigtigt. — Det ærede Medlem gjorde i Talens Løb opmærksom paa og fremhævede udtrykkelig, at den tidligere Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) netop havde foreslaaet, hvad Fleertallets Forslag gik ud paa, og han fremhævede det, fordi Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) ved 2den Behandling havde anført den nævnte Mand som Hjemmel for den Opfattelse af Sagen, han havde gjort gjældende. Jeg vil imidlertid tillade mig at bemærke, at jeg i den Henseende har holdt mig til, hvad der staaer at læse i Regjeringens Motiver, idet det der udtrykkelig er bemærket, at Justitsministeriet ansaae det Forslag, der var fremsat af Stephensens og Tscherning, som bedst egnet til at bygge videre paa, og hvad jeg da ved 2den Behand-

ling? Jeg sagde, at det havde været mig kjær at have dette Grundlag for Loven, thi det var mig en Garanti for, at jeg trostigt turde gaae ind paa den; men jeg bemærkede ved Siden deraf, at jeg ikke vilde vige tilbage for den Forøgelse af Summen, som Regjeringen efter de Oplysninger, der foresaae for den og efter de senere nærmere i Betragtning kommende Omstændigheder var kommen til. Jeg har ogsaa ved samme Leilighed udtalt, at det var en større Sum, man nu fordrede, end den, som det nævnte forhenværende Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds havde foreslaaet, og jeg vil altsaa haabe, at den ærede Ordfører ved at læse, hvad der staaer i Rigsdagstidenden Sp. 1628—29 vil komme til den Erkjendelse, at det, jeg dengang sagde, var aldeles svarende til de factiske Forhold; der er ikke den mindste Afvigelse derfra i nogen Henseende. — Det ærede Medlem, Ordføreren for Fleertallet, har ogsaa idag i høj Grad bebreidet Isländerne, at de ikke gik ind paa den her foreliggende Sag, men at de vilde have den afgjort i Forbindelse med en anden. (Ordføreren: Jeg har ikke bebreidet dem det, men jeg har sagt, at det var factisk!) Jeg hører, at det ærede Medlem siger, at han ikke har fremsat denne Behreidelse, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at han i alt Fald efter min Mening har været i høj Grad ubillig imod denne Landsdæes raadgivende Forsamling, idet han har troet, at Isländerne saa at sige burde frastjøre sig Retten til at have lignende politiske Rettigheder som dem, vi have her i Landet, ved blindt at gaae ind paa den Sum, som af Regjeringen blev foreslaaet. Det er efter min Mening virkelig at kjøbe Guld for dyrt, naar man skulde opgive Udsigten til dog maaskee ved seig Udholdenhed at kunne tilkæmpe sig nogle Rettigheder, som man i højeste Grad maa sætte Priis paa, og som jeg er overbevist om, at det danske Folk og navnlig dets Repræsentanter i høj Grad ville unde Isländerne. Jeg kan ikke misfjende den Tver, som den ærede Rigsdagsmand viste for at hævde Statskassens Løve; det er jo Noget, hvorfor man maa berømme ham, men jeg troer, at han i sin Tver derfor viste en vis Ubillig-